

[Poul Boeg.]

begå ulovligheder med henvisning til, at andre begår andre eller lignende ulovligheder andre steder. Det turde være ret vidtgående og er vist et nyt kriminalretligt princip, hvis vi skal til at have det sådan, at man blot kan skyde sig ind under, at der også foregår andre ulovligheder.

Forholdet må dog vel tværtimod være det, at en sådan konstatering må føre til, at man sætter ind over for al den ulovlighed, man har, for det, der vel i vid udstrækning er sagens kerne, og jeg tror ikke mindst det, der interesserer befolkningen, er, at man ser, at der bliver gjort noget effektivt over for, hvad der i så henseende foregår i Christiania.

Poul Dam (SF):

Jeg synes, at det har været en ganske overordentlig trist debat, vi har haft her i dag. Den har afsløret nogle skel i det danske samfund, en mangel på forståelse af hinanden, som næsten er utrolig.

Det, der først og fremmest har undret mig, er, at ingen af ordførerne — måske med undtagelse af min ven, hr. Anders Uhrskov — har syntes at stille sig selv det spørgsmål: hvad er der egentlig galt med vort højt berømmede samfund, når så mange unge ønsker at træde ud af samfundet, ønsker at skabe deres eget alternative samfund, som de gør det i Christiania, og som de ønsker at gøre det mange andre steder? Hvad er det egentlig, vi har gjort forkert? I stedet for at stille dette spørgsmål stiller man vort samfund op som noget, der er så helligt og så vidunderligt, at det skal forsvares så at sige med ethvert middel.

Er det ikke til syvende og sidst udtryk for, at forældregenerationen — den, som de fleste af folketingets medlemmer tilhører — er så fortvivlet over, hvad de selv har udrettet, og er så usikre over for det, deres ungdom er blevet til og er, at de ikke er i stand til at yde positive bidrag til samfundets videre udvikling, men kun kan råbe på lov og orden?

Jeg tror, at det ville være sundt, om forældregenerationen greb i sin egen barm og forstod, hvilket ansvar den har for, at vi er kommet dertil, hvor vi er, og måske en gang imellem prøvede at se, om ungdommen ikke havde nogen vej at vise os.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Jeg vil gerne sige, at jeg heller ikke i hr. Christophersens anden bemærkning til mig fik noget udtryk for en holdning hos hans parti; men jeg fik derimod et eksempel på, hvordan en politiker, der er ældre i faget, forstår at dreje, hvad der er blevet sagt, sådan at det får en komisk mening. Det er jo altid morsomt at kunne gøre noget sådant, men heldigvis skrives det da op, hvad der er blevet sagt, og jeg tror, at hr. Christophersens, synes jeg, noget letkøbte bemærkninger vil få den rette vurdering for eftertiden. Jeg skal ikke spille tiden med at gentage, hvad jeg allerede har sagt.

Til fru Hanne Reintoft vil jeg gerne sige, at det altid glæder mig, når hun tager sig af de ting, jeg siger, for det viser sig nemlig, at hvor vi ikke i almindelighed er enige, beror det på misforståelser. Fru Hanne Reintoft er idealistisk indstillet og vil gerne hjælpe disse mennesker. Det vil jeg også, det vil mit parti også, og jeg er enig med hende i, at det ikke er nogen løsning, som er tilbudt disse unge mennesker, at de kan leve et liv på deres egne betingelser i smuds og elendighed. Jeg vil gerne være med til, at der gøres noget for dem på en forsvarlig måde. Det kan fru Hanne Reintoft være ganske overbevist om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 6 medlemmer og 6 stedfortrædere til landsnævnet for omibus- og fragtmadskørsel.

(Jfr. tidenden sp. 3016).

Formanden:

På den trykte dagsorden står fejlagtigt valg af 5 medlemmer. Det skal altså være 6.

Valgt blev:

Jens Kampmann med stedfortræder *Hening Andersen,*

Otto Mørch med stedfortræder *Normann Andersen*

Jens Bilgrav-Nielsen med stedfortræder *Per Gudme,*